

I § 5, sidste Punktum, staar der: „Forinden Afdraget er betalt, maa Parcelen ikke udgaa af Stats-Laanefondens Pant“. Man mente, at det undertiden kunde volde Udstykningsforeningerne Vanskeligheder, idet det nemlig var paa et noget vanskeligt Tidspunkt, at man fra Stats-Laanefondens Side forlangte, at Laanene skulde tilbagebetales, da Parcelkøberne ikke til den Tid vilde kunne have Laanene i Orden, og Udtalelserne fra de forskellige Talere gik ud paa, at der kunde finde en Transaktion Sted fra Udstykningsforeningerne til de enkelte Parcelkøbere. Jeg skal henvise ærede Medlemmer til Bilag II i Betænkningen, hvor Finansministeriet gør Rede for, hvorledes man i Fremtiden tænker sig Forretningsgangen ordnet. Det er muligt, at man ved en flygtig Gennemlæsning af Bilaget vil finde, at der er nogle Omsvøb. Sagen skal sendes frem og tilbage, og der skal ske forskellige Retsanmærkninger. Jeg tror imidlertid, at Hovedsagen er, at Finansministeriets Opmærksomhed er henledt paa dette Forhold, og jeg tror, det vil være muligt ved Velvillie fra Finansministeriet i Fremtiden at faa det ordnet paa heldigere Maade, saa at Udstykningsforeningerne ikke kunne faa de Vanskeligheder, de have haft i den Henseende.

Ændringsforslag Nr. 5 af Udvalget gaar ud paa, at den ubrugte Del af den Million Kroner, der ved Lov Nr. 105 af 6. April 1906 er stillet til Raadighed i Femaaret fra 1. April 1906 til 31. Marts 1911, kan anvendes til Udlaan tillige med de 200,000 Kr., som aarlig stilles til Raadighed ifølge denne Lov, i Femaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1916. Af Motiverne til Lovforslaget vil man se, at et meget stort Beløb af den i sin Tid til Raadighed stillede Million ikke er blevet benyttet, saa at der bliver et betydeligt større Beløb til Raadighed end 200,000 Kr. aarlig, hvis dette Ændringsforslag vedtages. Paa den anden Side finde vi det rigtigt, hvis Ændringsforslaget vedtages, at Bestemmelsen om, at der i de første Aar, hvori Lovforslaget kommer til at virke, kan anvendes mere end de 200,000 Kr., bør udgaa. Man mener, at naar der haves til Raadighed denne Reservefond paa 700,000—800,000 Kr. og yderligere 200,000 Kr. aarlig, vil dette være fuldt tilstrækkeligt. Hvis det i Fremtiden skulde vise sig, at der bliver Brug for flere Penge end disse, vil der maaske være Anledning til i den Henseende at stille Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 7 gaar ud paa, at enhver Forening, der overhovedet udstykker Ejendomme ifølge denne Lov, skal indsende sine aarlige Regnskaber til Finansministeriet. Man mener, det ikke er tilstrækkeligt, at der staar i Lovforslaget, at Foreninger, der have Laan af Stats-Laanefonden, men have betalt dem tilbage, ere fri for at indsende deres Regnskaber, men at det tværtimod er nødvendigt, at Regnskaberne vedblivende indsendes, for at man kan have Sikkerhed for, at det stadig er et uegennyttigt Arbejde, der gøres, og for at man stadig kan have Kontrol med alle de Foreninger, der overhovedet udstykke Ejendomme ifølge denne Lov. Regnskaberne skulde indsendes, kort sagt, for at man kan se, hvordan det gaar med den enkelte Ejendom, om det mulige Overskud bliver fordelt paa den rigtige Maade i Overensstemmelse med Loven.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 10 gaar ud paa at bemyndige Landbrugsministeren til at give Tilladelse til Udstykning af Fredsskove, som høre ind under en af en Udstykningsforening erhvervet Ejendom, saaledes at disse Skove kunne udstykkes i mindre Parceller end i Lov Nr. 81 om Jords Udstykning og Sammenlægning af 11. Maj 1897 §§ 2 og 3 foreskrevet, dog ikke under 1 Td. Land til hver Parcel. Saa vidt jeg erindrer, var det det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen), som henlede Folketingets Opmærksomhed paa visse uheldige Forhold, der vare opstaaede for Udstykningsforeningerne paa dette Omraade, og mente, at man burde vedtage en Ændring, hvorved man ogsaa i den Henseende fik bedre Forhold at arbejde under. Vi have ment, at den Tanke, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Skive ved første Behandling af Lovforslaget, i Virkeligheden er rigtig, og at vi derfor, hvis der ikke skulde vise sig Vanskeligheder, som vi hidtil ikke have kunnet se, kunde faa en saadan Ændring indført. Jeg haaber, at baade den højtærede Finansminister og den højtærede Landbrugsminister have forhandlet om Sagen og muligvis ere i Stand til at udtale, hvorvidt de allerede paa nærværende Tidspunkt kunne acceptere dette Ændringsforslag, eller om vi, hvad vi ikke ville være uvillige til, foreløbig skulde tage Ændringsforslaget tilbage, for at Sagen kan blive overvejet mellem anden og tredje Behandling.

Det er muligt, at den højtærede Minister i Loven af 1897 har den tilstrækkelige Bemyndigelse, idet der nemlig staar i